

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndc/6/2026
Identifikačné číslo spisu:	7125206803
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7125206803.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne U. F., nar. R., trvale bytom O., proti žalovanému G. X., nar. R., bytom O. zastúpenému advokátom JUDr. Milanom Szöllössym, so sídlom Košice, Mlynská 28, o náhradu škody, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 65C/15/2025, o návrhu žalobkyne na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 65C/15/2025 Okresnému súdu Žilina n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“) predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie návrh žalobkyne na prikázanie sporu Okresnému súdu Žilina podľa § 39 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) z dôvodu vhodnosti. Návrh žalobkyňa odôvodnila hospodárnosťou konania, nakoľko z miesta, kde sa zdržujú znalci, ktorých výsluch v konaní navrhla v rámci dokazovania, je do Košíc vzdialenosť viac ako 300 km cesty, čo vytvára zbytočné zvýšené náklady. Navyše žalobkyňa tvrdila, že vzhľadom na pracovnú zaťaženosť znalcov je návrh na prikázanie sporu v súlade so zásadou rýchlosti konania. Ďalej uviedla, že „sídlo tohto znaleckého ústavu, kde sú koncentrované kapacity z tohto odboru a rozhodovacia činnosť ku tomuto ústavu vecne a miestne príslušnému súdu Okresnému súdu Žilina pri preskúmvaní činnosti znalcov predstavujú také okolnosti, z ktorých možno vyvodiť po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci iným ako príslušným súdom.“

2. Z vyjadrenia žalovaného k návrhu žalobkyne na prikázanie sporu Okresnému súdu Žilina vyplynulo, že s návrhom nesúhlasil (č. l. 164).

3. Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP, na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

4. Podľa § 39 ods. 3 CSP, o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

5. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania, či účastníka civilného mimosporového konania, na zákonného sudcu (Čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového (mimosporového) konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

6. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov subjektov na oboch procesných stranách, pričom na pomery subjektu, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné subjekty konania. Podstatný význam má i stanovisko ostatných subjektov konania.

7. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dôvody uvedené žalobkyňou nevykazujú znaky takej výnimčnosti, aby bolo možné jej návrhu vyhovieť. Zo všeobecného hľadiska skutočnosť, že sídlo znaleckého ústavu sa nachádza mimo územného obvodu miestne príslušného súdu, nie je skutočnosťou, ktorá by mohla bez ďalších relevantných okolností spôsobiť zmenu príslušnosti súdu. Prikázanie sporu Okresnému súdu Žilina by neprineslo výrazné zjednodušenie prístupu strán sporu k súdu oproti prejednaniu sporu Mestským súdom Košice, ani by nevedlo k výraznej hospodárnosti, či urýchleniu konania.

8. Vzhľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, preto návrhu žalobkyne nevyhovelo.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.